

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**F. Ioannis Andreæ Coppensteinii, Ordinis Prædicatorum
Theologi & Parochi Heidelbergæ Castigatio Apologiæ
Calvino-Catecheticæ**

Coppenstein, Johann Andreas

Moguntiæ, 1626

Ad Qvæst. LXXIV. Sunt ne etiam infantes baptizandi?

urn:nbn:de:hbz:466:1-35247

cudere Sacramentum. Nam & Incarnatio, & prædictio
firmitat 1. Tim. 3.16. & Eph. 1.9. dicitur Sacramen-
tum. Et illud Eph. 5. non intelligitur de Matrimonio;
sed de Ecclesiæ teste August. in Psalm. 118. Conc. 22.
&c.

R E S P O N D E O A D I. Nil dissentio; quia
ordine nil controverto: sed hic, ut vbiique me,
meaque S.S. Ecclesiæ submitto. Minister au-
tem querit nodum in scirpo. Scripturam ve-
ro docere V II. Sacraenta vide in meo Anti-
christopar. 3. q. 7. At duo nec allegata a Ministro
loca docent: Quia nihil isthic de tribus requi-
ritis à Ministro ad Essentiam Sacramenti.

Ecto, sit sermo de duobus; at non esse duo
tantum dicitur; ac cætera non negantur: Simi-
liter de S. Patribus bene, verè respondit Bellar-
minus; nil Parribus, Scripturæ, aut sibi con-
trarius: ceu vane iactat calumniator. Iudicet
Lector vel hostis.

Quod autem Baptismum & Eucharistiam as-
quet cæteris quinis; intelligit in gene: e Sacra-
mentis. Alioquin lib. 2. c. 28. toto alia aliis excel-
lere aliter, iterumque cedere præstantia docet.
Ut pene ex professo hic, alibique Minister ca-
nūllis suis, fannis que agere fannionem videatur
captiosum, ac minime candidum.

A D II. Est putidum figmentum hoc: Nam
S. Patres sicubi duo memorant; nec plura ne-
gant; Et alibi ijdem, aut alij septena recensent:
Et nullus duotantum asseruit.

A D III. Est infame mendacium; Nullum
ex Parribus statuerere esse V II. Sacraenta. Vi-
de apud Bell. lib. 2. cap. 25. integra Patrum Conci-
lia statuentium esse lepitem; & dico nobiscum;
(tua recipe verba) *Hoc est certissimum.* Bellarmi-
num autem falsi arguit falso Minister, aut do-
ceat contrarium; quantumuis in S. Patribus se
male versatum ostentat vanè.

A D IV. Tum à definitione valere posset
argumentum; si de ipsa esset liqueret prius; at il-
lam Caluini refutat validè Bellarminus libr. 1.
cap. 16. Deinde: ex tribus, quæ requirit; solum
primum suadere studer cæteris quinque Sacra-
mentis non conuenire; alia duo habet aut pro
ratis, aut pro desperatis.

Ad hanc, Qui Pontificii Doctores instituio-
nem immediatam nonnullorum Sacramento-

rum controuertunt; iij penitus re jciuntur quo-
ad hoc; neque audiendi sunt: Nisi quatenus e-
orum promulgationem Apostolicana presup-
ponere facientur immediatam solius Chr. sti In-
stitutionem. Denum: id disceptarunt schola-
stice pro ingenio, absque contradicendi Eccle-
siae animo, ac pertinaciæ spiritu.

De Sacri Ordinis gradibus maioribus liqui-
do Scriptura: Vide in Antichristopar. 3. q. 7. De
Matrimonio ibidem, quest. 43. inque Lutherocal-
vinista par. 3. qq. 17. & 107. vbi liqueat & cætera.

A D Q VÆST. LXXIV.

Sunt ne etiam infantes baptizandi?

CALVINVS Inst. l. 4. c. 16 §. 26. refellit, tanquam
Commentum, eos, qui omnes non baptizatos æ-
ternæ morti adiudicant. Pædo baptismum tamen af-
scrit.

CATECHESIS affirms baptizandos infantes; sed
qua necessitate, sicut.

M I N I S T E R Necesitatem Præcepti satetur: at
Mediæ negat. Referr. exaggeratque (ad exaggerandam
de industria nobis innidam,) prolixè Pontificiorum
diffidit de pereuntium infantum *Loco*, damnationis,
ac *Pæna*. In quo quia omnes (unū *Tortor spissorum*),
nos eorum sent: ut am non tantum pro improbabili;
sed pro aperie falso, atque heretica reprobemus; ac no-
stram veram probemus istam.

AIO: Infantes (intellige Fidelium: nam de infide-
lium est quæstio; Dei iudicio relinquentis) sine ba-
ptismo de cedentes, saluari:

1. Promissio. Gen. 17. *Ego DEUS tuus, & semini sui
potissimum*, pertinet ad adulitos, infansque etiam Nou-
Test. Ideo Petrus de Baptismo, qui circumcisio i la-
cramento successit: Act. 2. 38. *Baptizetur unusquisque
&c. Vobis enim est repromissio, & filii vestri, & omni-
bus qui longe sunt. 1 Cor. 7. Vir infidelis sanctificatus est
per mulierem fidelem; & sanctificata est mulier infideli
per Virum fidem.* Alsoquin filii vestri immundi essent.
Nam, Rom. 11. *Siradiz sancta, etiam ramis sancti.*

2. Deus non instituisset Circumcisionem die octa-
ua infantis nati; si in circumeisis damnandi fuissent:
quoniam enim prius obeunt? Vnde Ambrosius solatus so-
rores Valentianiani de morte fratris absque baptismio
mortui: *Danid. 2. Reg. 12. flere desuit erupsum filium,*
quem sciebat effi cum Christo. Cui sententiae reclamant
Pontificii: Lombardus, Alph. a Castro.

3. Sacraenta vitam æternam declarant atque ob-
signant; non primitus gratiam justificationis con-
ferunt: ut supra quest. 66. Ergo necesse est eodem sal-
vari.

4. Ratio

4. Ratio docet. Quia infantes & que ac adulti ad fœdus & Ecclesiā pertinent; quod Parochus hic non reprobet. Ergo saluantur, si moriuntur nondum baptizati.

5. Patres consentiunt nobis: Bern. epist. 77. Ambro. ad sacerdos Valentianī: August. l. 4. de Bapt. contra Donat. c. 22.

6. Quod respondet: Baptismo Flaminis, seu voto baptisimi saluati adultos solos posse, In articulo necesse est: Si absit contentus: hinc certissimum est, baptisimi perceptionem non esse absolute necessariam: Nec obstat illud Ioan. 3. *Nisi quis renatus.* &c. non potest introire in regnum Dei. Est vero necessitas articulus in infantibus morituris, abestque contemptus: cur non parviture, ac adulti, ex voto parentum saluari possent: Nec enim horum voluntas potest esse minoris valoris, quam illa Valentianī, in cuius fratre neglectus erat voluntarius: nam poterat ante expeditum in Italiam suscepisse baptismum.

7. Nascentur quidem infantes etiam Fidelium filii, Eph. 2. immundi, Iob. 14. & carnales suocaro, Ioan. 3. Sed in statu gratiae federalis, non natura. &c. Vnde Hieron. ad Vigilium: non nascimur, sed renascimur Christiani.

Ethanc distinctionem Bellar. lib. 6. de amissione grat. cap. 16 § 14 applicat B. Mariae: eam fuisse filiam ira natura; sed gratia semper fuisse filiam misericordia.

8. Pontificii assertant infantes ab Herode occisos ut innocentes, esse saluatos absolure. Bell. de Bapt. c. 6. § 10. Ergo & alios non baptizatos saluari negans, sibi contradicit: aut non est absoluta necessitas baptismi.

9. Illud Ioan. 3. *Nisi quis renatus.* &c. habent in specie, in quo omne prædictum collocant. Sed 1. agunt i de necessitate spiritualis regenerationis, non ex externi baptismo; nec ratio cogit villa per aquam intelligere baptismum aquæ. Ita multi Patres.

2. Calvinus ait: *Denuo Christum loqui de baptismo;* non tamen sic vergenda sunt verba, ut salutem in exterioro signo includat; sed potius aquam Spiritui adiungit. Quia sub visibili signo, &c. testatur nouitatem in nobis & ob-signat.

3. Simile præceptum est Ioan. 6. *Nisi manducaveritis carnem filij.* &c. Ergo & infantes non communi-cati damnabuntur; vti 600. annis viguit olim con-suetudo: ait Maled. in Ioan. 6. & fecit Augustinus.

4. Christus semel mentionem fecit aquæ, at ter, quaterue regenerationis: ergo de hac ei sermo por-tior.

5. Pontificii diffidunt suo isti præsidio; quia negant Pædobaptismum satis è Scriptura posse probari: ideo ad Traditionem configunt. Bellarm. Lin-danus.

10. Sententia Pontificiorum est ipsissima heres- Pelagiana. Consule Augustinum illius refutatorem.

RESPONDEO. Ministri communis cum Lutherano-calvinistis opinio reprobanda est, (tua recipe verba) non tantum pro improbabili, sed pro a-perte falsa, atque heretica. Vide in meo Lutherano-calvinista part. 3. q. 21. & in Antichristo par. 3. q. 9. Et in Genealogia par. 3. q. 5. Quibus addo ex Ministro: Infidelium infantes, non baptizati ac morientes, iudicio Dei relinquimus, ait: nihilque de eorum exitu temere asservimus: scientes ex rigore Dei eos posse damnari. Nam omnes na-scimur à natura filii ire, Eph. 2. Atque peccauerunt in Adamo, Rom. 2. & iudicium ex uno est ad condemnationem, etiam in eos, qui non peccauerum in similitudinem prævaricationis Adam. Hæc ille. Atqui & Naturæ, & Peccati orig. & Iudicij causa vna est omnium communis fidelium ac infide-lium: ergo & morientium sine baptismo, dis-crimen statuente, vna parque damnatio est.

AD I. Dixi ex Bellarm. in Lutherocalu. Ea promissio fuit Protectionis peculiaris, non Remissionis peccatorum. Vide supra in quest. 66. ad 3. 2. Et esto; fuerit quoqne despirituali gratia; hec tamen ad nos haud descendit, nisi per Christum ex fide: tunc enim incipimus esse filii Abraham. i. fideles, cum baptizamur, non cum na-scimur ex fidei. 3. Neque etiam scimus parentes nostros ex Abraham descendere; hoc sci-mus, eos fieri Abraham filios, qui ex Deo nati sunt per aquam & Sp. Sanctum. 4. Deinde; si bapti-simus Circumcisioni successit; ergo illa cessavit; ut umbra lucis ad presentiam. Atque de Bapti-mi repromissione iam reali, veraque loqueba-tur Petrus, Act. 2. non de antiquata Circumci-sionis figurali. Coniux quoque infidelis salua-tur per fidem quidem, si conuertatur: fin', non saluat: ita nunc Sancti non sunt, nisi in Baptismo sanctificantur. Istud Rom. 11. Sancti, id est, Augustino legitimi: Tertulliano, Hiero-&c. ab altero coniugum Deo consecrati: An-selmo, August. Non ex abusu matrimonij pro-geniti.

AD II. Dicit Minister; sed vnde docet? Et quis est, qui dicat Deo, quare ita facis? Est perinde ut si dicas: Deus condidisset hominem; aut condito gratiam non dedisset; si lapsi damna-rem suissent. Porro Minister affingit S. Ambrosio

Caluinianismum, afferenti baptisimum flaminis, non A' Cæsar nō pos. Itaque Caluinistis, non S. Ambrosio, reclamamus.

A D III. Nego totum, ut hereticum. Dicit, non docet Minister.

A D IV. Ad fœdus figurale Abrahæ infantes omnesque non baptizati pertinent potentia; adulti baptizati aūt: Atque idcirco nihil ibi ex caluinizare volui.

A D V. Patribus Caluinismum affingit Minister, qui de Voto baptismi scribunt expresse, non de pædobaptismo.

A D VI. Certissimum est verissime negari paritatem, & consequentiam, etiam positis, quæ ponit. Eçqnae enim illud: In aliquo baptismo, scilicet Flaminis, non est absolute necessarius baptisimus aquæ: ergo omnis aquæ baptisimus non est absolute necessarius. At tale est sophisma Ministri. Simile in VIII. probatione. Profecto aut nullum, aut iniquum abstulit à Ministro Minerua mineral. Talem argumenti noctuam non videre Athenæ.

Neque obstat illud: *Nisi quis renatus, &c.* dicit; non docet: quia nequit. Sicut & dicit, non docet illud: *Parentum pro liberis voluntas non est minoris; quam sua Imperatoris pro fratre.* Quasi frater, præceptus baptismo, non habuisset ipsæ votum baptismi: Alienæ voluntas votumue baptisimi minimè valet cuiquam alteri proficere ad salutem.

A D VII. Ac status fœderalis gratia durauit tantum usque ad Pentecosten, quando lux S. Spiritus missi fugauit umbram Circumcisio- nis; & naturæ status durat dum homines erunt. Ergo omnes nascimur filij ire: OMNES peccauerunt in Adam: Non nascimur ex matre; sed renascimur ex baptismo, Christiani: Ita S. Hierony.

Nec valer in cæteris; quod in B. V. Maria valuit: quia *VNA columba mea.* &c. Cant. 6.

A D VIII. Iterum, ut supra ad vi. respondeo: quia idem peccatum est in forma, logi- cum; in materia, hereticum.

A D IX. Et vero illa: *Nisi quis renatus, &c.* ro- bus sunt in uiuctum pædobaptismi: Quia, ait Bell. I. i. de bap. c. 4. sonant Medium, non præceptum. Ita August. Ratio; Quia quod natum est ex carne,

caro est; ideo Oportet vos nasci denuo, per Remediun necessarium; Quale serpens erat æneus; quem qui non aspexisset, moriebatur. Estque perinde, ut si dicas; Nisi comedas, non viues: quod sonat medium, nō præceptum. Neq; hoc controuertunt aduersarij: Sed alij aliter expo- nunt. Caluinus & Kemin: aqua, id est, Mortifi- catio: Caluinus, aqua, id est, Spiritus Sanctus, qui purgat ad modum aquæ. Pet. Martyr id ap- probat; addit; Et hic non copulare duo æque necessaria: sat alterum si fiat. Zwinglio, Renata, est pœnitentiam agere. Wiclefo, Aqua, est, quæ fuerit ex latete Christi crucifixi.

Sed mera ista sunt somnia contra omnem S. Patrum, temporum, Ecclesiæque consensum.

Neque in tota S. Scriptura locus foret, unde baptizandum esse in Aqua conniceretur, nisi hic; si spiritualis regeneratio sola hic intellige- tur.

Etratio est, Consensus contrarius sanctorū, veterum, & Vniuersalis; seu potior; ut largiar Minister non nihil, dicenti, sed docenti nihil.

Quid? Nos istius testimonii diffidere verita- ti? Nihil quicquam; sed quia euidentia minus constringit hereticam tum impudentiam, tum peruvaciam: idcirco Traditione euincit; qua sine nec S. Scriptura tota quicquam valeret vs- quam.

Denum, inscite Minister confert æquaque necessitatem Eucharistia, & Baptismi; cum hec sit medii, & præcepti; illa nec præcepti quidem; nisi valentibus discernere Mensam Domini ab Communi.

A D X. Genium hic, ingeniumque hereti- cum apprius suum probat Minister. Pontificiorum hic sententia ipsi est ipsissima heres Pelagiana. Itane? At hæc singebat; Baptismum Non esse necessarium ad remissionem peccatorum; Sed tantum ad regni cœlorum assecutionem. Nos ad Vtrumque necessarium affirmamus: Luthero-caluinista vero negant utrumque. Tan- to hereticiores Pelagianis sunt;

& genimen Wicle- fianum.

A D